

Baluard de Sitges

(franqueig concertat)

SETMANARI

MCMI - XXIV (primera època)

Redacció i Administració: Santiago Rossinyol, 6

12 de Juliol 1931

N.º 111 4

EDITORIAL

La prietada

A les darreries de la Dictadura primo-riverista es féu famosa l'expressió «la primada», que s'emprava en designar les turpituds d'aquell general àrbitre de les Espanyes en llur període més trist. Ara, l'actuació del Ministre de Finances, Indaleci Prieto, és coneguda ja per la «prietada», degut als desencerts continuats del personatge «soi-disant» socialista.

Hem dit desencerts i potser no és ben bé això. Les seves disposicions recents constitueixen greus atacs contra l'economia catalana: canvi de l'horari de les sessions bursàtils, suspensió de les operacions del Mercat Lliure de Valors, mesures coercitives de l'activitat bancària de Catalunya, refús de suport a l'Ajuntament de Barcelona en el moment difícil del pagament del cupó de les obligacions municipals, absència o quelcom de pitjor en l'atur d'un dels Bancs més extensos de la nostra terra.

El gest del Ministre d'Economia, senyor Lluís Nicolau d'Olwer en replicar públicament i enèrgica l'acord desballestat de Prieto, tradueix la indignació dels catalans enfront de les mesures absurdes del personatge socialista lligat íntimament als capitalistes bilbains. Allò que no havia gosat fer un Dictador declarat ho fa, sense enrojolar-se, un home que s'anomena demòcrata i capdavanter del proletariat espanyol. I encara tindran pitjor els d'allà i els d'ací de parlar-nos d'internacionalisme quan no saben o no volen fomentar una simple convivència nacional?

Malhaurada Catalunya! Ens creïem que l'adveniment del règim nou reportaria a la nostra pàtria el tracte cordial i civil tantes voltes enyorat sota la Monarquia, però fins ara els greuges es succeeixen amb el ritme i la intensitat d'antany, i si s'ens fa la mercè d'expandir la nostra llengua un bon matí, no sabem si un vespre qualsevol es decretarà la seva anul·lació a l'impuls d'un rampell de les altures.

Mentrestant, ingenus que són, elegim a la capital un Franco i potser s'ens obsequiarà també amb un Sediles, Torna la vella cançó d'obstruir el desenvolupament dels anhels polítics i econòmics de Catalunya. Moret, Royo Vilanova, Martínez Anido, Indaleci Prieto, tots toquen la mateixa flauta.

Ja cal que els representants parlamentaris sincerament catalans es lliguin bé les espadenyes en anar a Madrid a defensar l'Estatut de Catalunya. Amb l'«avant-goût» que ens ofereix la gent que regenta els destins d'aquest país, de la meseta estant, no es poden donar per enganyats. La lluita que s'acosta o serà dura i estrètua o no serà res. Ara és quan els homes de l'Esquerra Catalana, que tan gelosos han estat en obtenir el màxim d'actes, tindran una bella i gairebé única avinentesa de demostrar llur capacitat i la força de llur partit.

«In hoc signo vinces» (amb aquest signe venceràs) Aquests mots aparegueren sota una creu a Constantí en l'aire-cel d'una jornada de combat. Constantí féu pintar el signe de l'estendard i es sentí sempre coratjós en la lluita. Nosaltres voldríem que l'efígie de Catalunya, no d'un estament ni d'una cleda, presidís majestuosa la senyera dels parlamentaris imminents i que assolissin tothora vèncer les dificultats innombrables que s'els presentaran i emportessin un avantatge positiu en profit de la pàtria catalana, per damunt de la prietada que els assetjarà.

ELS ARMAMENTS FRANCESOS O EL CERCLE VICIÓS

França: — Em voleu atacar...! (de Il 420)

Estampes de la Sitges vella

IX

Tothom sap que durant la guerra napoleònica es reuniren a Càdiz les Corts Constituents de la nació espanyola, i que la seva tasca fou la contradicció del tradicionalisme que la resistència a Napoleó I. er en els camps de batalla representava; de manera que les idees de la Revolució francesa, vingueren a triomfar de les dels nostres avis, amb el liberalisme, obra d'aquella assemblea, i inici a Espanya del que aleshores en deien nou règim.

Encara que la Guerra de la Independència tregui terme de comparació amb les circumstàncies actuals, pel que està passant avui, hom pot imaginar-se la novetat, l'apassionament dels jorns d'antany.

En efecte, la convocatòria, el nomenament de diputats, donaren lloc a moltíssimes divergències. començant la divisió dels catalans en absolutistes i liberals. Precisament era llavors quan més necessària esdevenia la unió, car els francesos ens prenién Tarragona, (últim baluard de Catalunya), i unien el Principat a l'Imperi. Per altra banda, el Govern central espanyol, o sigui la Regència que representava a Ferran VII captiu de Napoleó, suprimia la celebre Junta de Catalunya, govern gairabé autònom.

En un ambient distint del tot del modern, car no hi havia premsa, i dominaven les classes altes, i amb els entrebancs d'una ocupació estrangera, es feren les eleccions. Cada grup de cinquanta mil ànimes tenia un representant a les Corts. Elector ho era tot cap de família que portés vinticinco anys amb casa oberta.

Es de dordre la manca d'estudis crítics sobre el moment. Pel que a Sitges fa referència, les dades manquen per a localitzar en ella aquesta fase interessant de la guerra napoleònica.

La vila, que corresponia al Regiment de Vilafranca, anà representada pel diputat d'aquesta.

Des del seu recó, batut pel mar, Sitges ignoraria gairebé les facècies entretingudes de l'any 1812. El seu batlle, el rector i alguns dels prohoms, llegirien els papers oficials tramèsos per valents propis, i això seria tot. No sabem si ella s'incorporaria de la significació de les Corts, si arribaria al seu recinte encantat la veu de famosos oradors, el nom dels quals la història recorda; ni si sabria que ja aleshores els catalans aixecaren la seva per a demanar un estatut de caient del que avui s'elabora.

Abans de criticar al pròxim cal que et contemplis al mirall, que els seus defectes no els tinguis tu multiplicats. Llavors, quin paper més trist!

Caldria ficar-se a la història en gran per a esbrinar-ho.

No obstant, del que diu el Sr. Llopis a l'Assaig, pot deduir-se que Sitges es posà del cantó dels liberals, acceptant la Constitució; i si s'ha de donar fe a una nota que inclou al seu capítol V, això ho feu amb entusiasme. L'Ajuntament ho comunicà al govern polític, particularitzant que es féren llumnaries, i que es cantà un Tedeum.

Aquest tarannà, taumateix lligaria amb la filiació de la Vila durant tot el segle XIX.

Efectivament, amb prou feines finalitzada la lluita amb les armades napoleòniques, i restaurat Ferran al seu tron, i al de França Lluís XVIII (germà de Lluís XVI sacrificat per la Revolució francesa, com es sabut), els aldarulls obligaren a cada poble a pronunciar-se, i en 1814 Sitges acatà el govern liberal. A la reacció del 1823, malgrat la pressió de circumstàncies agudes, seguí igual; i quan esclatà la guerra carlista, seguint un període de turbulències de totes menes, es fortificà i armà, i a aquesta mida de prudència valgué que no fós atacada per les partides absolutistes en 1837, ocasió en què era «quefe» de dia el que fou el nostre volgut avi, en Bernadí Llopis i Pujol.

Llarg, difícil, i altrament fora del nostre objecte, circumscrit a l'època napoleònica, seria seguir la vida de la Vila en el va-i-vé de les incessants variacions d'Espanya; la guerra civil la passà que sempre li ha dispensat la Providència, i després del 1876, el seu liberalisme s'inclinà cap a l'orientació que sostenia un dels homes d'estat més il·lustres. Sitges, però, restà liberal sempre... I aquesta ionalitat política, potser que era l'herència que li deixà el pas dels napoleònides.

FREDERIC CAMP

(Prohibida la reproducció)

Les eleccions d'avui

Copiem de «La Veu de Catalunya» aquest article, en els punts de mira del qual coincidim.

La nostra entitat cabdal ha fixat la seva actitud amb motiu de la nova crida electoral de diumenge. Ha estat l'única que la seva dignitat i l'actual situació política permetien.

Com és sabut, en les eleccions del dia 28 de Juny el senyor Lerroux es trobà amb el màxim dels vots obtinguts pels diferents candidats, després dels qui foren proclamats diputats per Barcelona; però ell no pogué

ésser-ho, perquè no arribà a tenir el 20 per 100 dels vots emesos. En el mateix cas es trobaren els nostres benivolguts amics senyors Jaume de Riba, Trios de Bes i Vidal i Guardiola, triomfants en la circumscripció provincial de Barcelona.

Davant d'això, han estat convocades noves eleccions per al diumenge que ve. A Barcelona per a fer un diputat. A la «provincia» per a elegir-ne tres. Però en aquestes eleccions podrà tornar a votar tothom, i es podrà votar, no pas els candidats altra vegada, sinó qualsevol que es presenti. Naturalment, l'Esquerra Republicana pot acaparar tots els llocs, si vol, en virtut d'una llei absurda que no té semblança sinó amb les lleis electorals de Mussolini: llei que demostra que als actuals directors de la vida política, creguts innocentment que han d'ésser eterns, no els preocupa gens ni mica el concurs de les minories.

Davant de l'absurd a què ha conduït l'aplicació de la llei, o, millor dit de l'acord dels senyors ministres declarat llei per ells mateixos, la Lliga Regionalista no podia pendre dignament altre acord que el pres i que havem publicat. La seva força electoral ja està prou demostrada, i no té per què intentar justificar-la de bell nou quinze dies després d'haver-la provada ben clarament. El fet que la Lliga Regionalista, amb un contingent de vots tan considerable com el que reuní el dia 28 de Juny, hagi pogut obtenir tan poques actes de diputat, sols prova que el règim que havia de d'ésser per a tothom s'ha fet una llei sols per uns quants. Però la Lliga no ha de fer res per atenuar l'absurditat del cas.

Males llengües fan córrer que en altres indrets d'Espanya, trobant-se en circumstàncies anàlogues a les presentades ací, s'ha obtat pel sistema tradicional de la tupinada convinguda, i augmentant el nombre de vots dels candidats de les minories, se'ls ha permès de salvar l'obstacle de la manca del 20 per 100 dels vots, corresponent axí les majories republicanes autèntiques als «servicios a la República» dels candidats minotaris més puritans. Nosaltres hauriem desitjat que tots els nostres candidats haguessin sortit triomfants. Però no hem de posar en dubte la netedat de la nostra actitud per una acta de més o de menys.

Per això la Lliga s'absté de concórrer al simulacre de diumenge. I per què li hauria calgut d'anar-hi?

Per nosaltres les eleccions quedaran ja complertes el dia 28 de Juny. I per a darrer lloc de minoria de Barcelona, el diputat és el senyor Lerroux, i per la «provincia» de Barcelona els diputats són els nostres bons amics de Riba, Trios de Bes i Vidal i Guardiola.

Passi el que passi, aquests, i no pas altres, seran els nostres legítims representants.

Tir de platets

El vinent diumenge, dia 12 de corrent, tindrà lloc a la «riera xica» un tir de platets d'entrenament a les 5 de la tarda.

Dret al tir: 1 pta. els socis.

Els no socis de la «Societat de Caçadors» queden excluits.—La Comissió.

El obrers a l'Universitat

Verament, un dels deures que tot sistema de democràcia ha de complir més premtoriament, és la justícia de procurar els mitjans culturals a la gran massa de treballadors, integrant junt amb les altres classes socials del cojunt harmònic d'una nació. Aquests propòsits, aquests desigs són de lloar, ja que vénen de la part de la gent culta. Tota nació que es vulgui ornar amb les gales de l'avenç, la seva preocupació capbdal és procurar la cultura a les grans masses que en són mancades...

Tot això molt bé, molt justicier i molt humà. Ara bé: nosaltres, que com obrers ens hem sentit al·ludits, i ens interessa en gran manera aquesta pseudo-enquesta en pro de l'entrada de l'obrer a la Universitat, trobem aquesta recta intenció, un cop portada a la pràctica, no solucionària del tot el gran problema de la cultura del poble.

El mal ve de més lluny, i quan es tracta d'extirpar-lo, cal arrancar-lo de soca-arrel. Si es vol que la cultura pugui arribar a tots per un igual, rics i pobres, cal obrir de bat a bat les portes dels instituts i Universitats, perquè hi pugui entrar tothom, sense preferències ni cap mena de privilegis: la ciència humana hauria d'ésser quelcom a què tothom hi tingués dret.

Però per a consolidar aquest ideal caldria començar per l'infant, donant-li mitjans perquè, cas de tenir predisposicions per a l'estudi, s'hi pogués dedicar, emparat per tota una Humanitat que vetllaria per ell, ja que ell, quan fóra home, podria ésser un veritable descans per a aquesta mateixa Humanitat que vetllà els seus primers anys...

Aquesta és, al nostre entendre, la veritable obra a realitzar. No és simplement una «ampliació dels rengles selectes», ans bé una obra de redempció i de justícia humana.

Però mentre de la cultura se'n faci un privilegi o bé una arma per a lluitar a la vida, no cal que ens trenquem el cap a voler cercar solucions perquè l'obrer «pugui entrar a la Universitat». L'obrer ja no hi és a temps. Cal que hi vagi l'infant, l'adolescent. De l'obrer, el millor que podrem fer amb ell és donar-li mitjans adequats per a la perfecta cooperació pràctica amb els teòrics que venen a ésser els seus dirigents. Milloreu els medis de treball i dignifiquen els oficis, i haureu acomplert una gran feina...

Perquè, fet i fet, jo de cada ofici en faria una carrera...

JOAN DE CABANYES.

D'allà i d'ací

Mussolini

La paradoxa d'aquest home, qui de socialista es passà a dictador per obra i gràcia d'un estol d'al·lucinats, està en l'actitud en que s'ha situat enfront del Papa.

Les dictadures són abjectes, però la de Mussolini bat tots els records.

Dretes i Esquerres

Aquesta divisió, en els camps de la política és, tanmateix, il·lusòria. Malfieu-vos dels qui tenen interès en establir-la: és que volen dissimular la seva posició, per temperament contrària.

Les idees i el seny

Les idees són fruit moltes vegades d'excés de fretura. L'ardor juvenívol pot menar el pensament per viarans errívols, a desgrat d'una sòlida argumentació, si l'experiència no ha enfortit prèviament el seny de l'individu.

Actes i paraules

Els actes tenen més valor que les paraules. Les paraules poden transfigurar els actes però els actes no poden estrafer les paraules.

En les paraules es vol, a voltes —i més en les escrites— fer una demostració de la veritat dels actes, però el que hom fa no és més que una exhibició d'habilitat expresiva dimanada d'un lleure, d'un oci o d'una desocupació innata.

L'humorisme

Generalment l'humorisme no és

més due una disfressa, la qisfressa de l'incapaç d'una meditació seriosa.

La diatriba

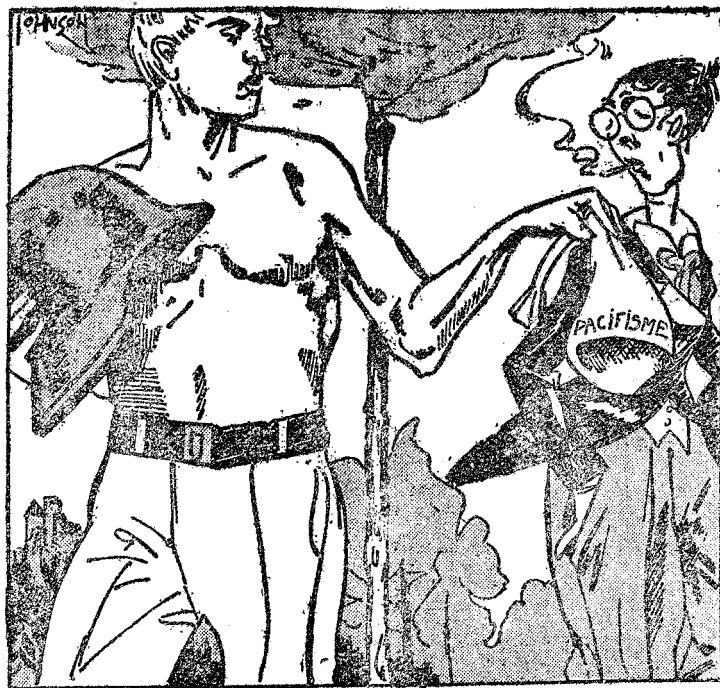
Quan l'humoriste esdevé satíric, empra una màscara per amagar la seva humana feblesa. Vol ridiculitzar al pròxim cercant-li defectes, però topa amb els seus fins a estalonar-se. Llavors cau, se li trenca la màscara i riu, infeliç com una criatura.

El gallaret

L'home voluble no és un home. És un gallaret a l'embat dels vents. Turgent com a tal viu de les il·lusions d'oriflama que s'ecenen i s'apaguen, i que no s'assoleixen mai.

S. I.

LA JOVENTUT ALEMANYA

— El Casc d'Acer, per mi! Aquesta porqueria per tu!

AJUNTAMENT

Sessió del 10 de Juliol

Sota la presidència de l'Alcalde Josep Costa i els ciutadans regidors Jacas, Vidal, Carbonell, Ibàñez, Pasqual, Curtiada, Santaló, Planas, Marcet i Pagès.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió passada.

Els reunits s'enteren d'un telegrama de la Presidència de la Generalitat agraïnt la felicitació que va adreçar-li l'Alcaldia en compliment d'un acord consistorial; altre del Govern Civil que dona compte de la solució del conflicte del gas i electricitat; del Decret d'Instrucció Pública de 9 de Juny últim suprimint les Junes locals de Primera ensenyança i crear els Concells locals i provincial; de la liquidació presentada per «Riegos y Fuerza del Ebro, S. A.» referent al recàrrec municipal sobre consum de llum en el segon trimestre de 1931, que importa un líquid de 917'80 ptes.; de dues resolucions de la Junta de Classificació i Revisió de Barcelona, declarant útil per a serveis auxiliars a Pere Milán Hernández del reemplaç de 1931, n.º 16, revocant el de 11 d'Abril que s'el declarà útil per a tot servei.

Fou llegida una carta del «Banco de Crédito Local de España» detallant la manera de fer els pagaments; i una comunicació de la «Cooperativa de l'habitació barata de Sitges» denunciant un cas d'immoralitat i falta d'higiene. S'acordà atendre la denúncia.

S'aprobaren instàncies per a obres, relacions de jornals i comptes d'industrials.

S'acordà fer constar en acta haver vist amb disgust el procedir (1) de la premsa local al donar compte de les sessions municipals i que, amb tal motiu, es faciliti una nota oficiosa; que en el referent a la Festa Major, l'Alcaldia insisteix en recabar el concurs dels dos Foments i de l'Atracció de Forasters i demés forces vives de la població, a fi de que organitzin la festa, assabentant los que l'Ajuntament contribuirà amb la quantitat que permeti l'erari municipal, presentant el Consistori tot l'apoi moral i material però que en cap de les ma-

neres vol ésser l'Ajuntament l'organitzador. S'acordà seguidament que, trobant-se impossibilitat l'empleat del Cementiri que es cuidava dels enterraments, s'ha utilitzat el servei d'un interí; que s'anuncii concurs per a proveir el bàrrec de Llevadora Titular; que a fi d'evitar possibles accidents desgraciats, es suprimeixi el pas de cotxes de motor mecànic pel carrer de Barcelona, utilitzant-se el carrer de Rafael Llopart; que es publiquin les penyores imposades per incumpliment de lo decretat referent als gossos; i que els obrers que cobrin un jornal inferior a 12 pessetes, quedin exceptuats de pagar l'arbitri de canvi de domicili; fer constar en acta que s'ha rebut avui la renúncia del Secretari en propietat d'aquest Municipi, En Lluís Bayés Coch, i la Presidència fa constar que en la sessió vinent donarà compte detallada al Consistori d'aquest afer.

Passa a informe de la Comissió de Foment una proposició del ciutadà Curtiada referent a la reforma d'un camí de prop de "Can Guixé" per a que surti a la carretera de Ribes.

(1) El lector ja està enterat que d'ençà el nou Ajuntament no ens era facilitada cap referència oficiosa de les sessions municipals. La setmana passada decidirem prendre les notes durant la sessió, hem, però, de reconèixer que no fórem molt afortunats. L'acord que es referia al Cardenal Segura sortí quelcom desfigurat. Heus ací tal com fou pres:

A petició de l'Alcalde d'Almenar s'acordà adherir-se a un acord d'aquell Ajuntament protestant de la forma d'actuar del Ministre de la Governació per no haver aplicat un correctiu al Cardenal Segura. El ciutadà Marcet explicà el seu vot en el sentit de què el Cardenal Segura fou expulsat sense formació de causa.

NOTICIARI

Eleccions

Avui tenen lloc les eleccions complementàries per elegir els tres llocs de les minories en aquesta circumscripció.

Cada elector votarà dos noms. Els aspirants més destacats són:

Miquel A. Baltà, Albert Bastardes Santpere, Jaume Serra Hunter, Marian Rubió i Tudurí, Domènec Aldomar i Garriga, tots catalanistes i Rafael Sánchez Guerra.

La vetllada del Patronat

Ens referim a l'organitzada per la «Secció de Bona Prens» de les Filles de Maria, a honor del gloriós poeta Mossèn Jacint Verdaguer.

A la tarda del passat dimenge es congregà als jardins del Patronat una nombrosa concurrència, on en la dolçor del cap vespre, gaudí en el desenrotllament de la vetllada anunciada.

Es llegiren poesies de l'immortal sacerdot-poeta i un treball biogràfic alusiu a la festa, i foren executades al piano composicions musicals amb lletra de Verdaguer. També prengué part en ella el grup de nens i nenes que cantà algunes belles cançons.

L'acte no podia acabar altrament que

Viatges Marsans, S. A.

Rambla Canaletes, 2 i 4 - BARCELONA

Bitllets de ferrocarrils
Quilomètrics i bitllets combinats
Passatges marítims i aeris
Serveis d'automòbil

Informes i pressupostos gratuïts

amb el cant del Virolai que tots els concurrents entonaren amb el pensament encisat per les estrofes impregnades d'amor a la Verge.

Felicitem a les organitzadores per haver reeixit en els seus lloables propòsits d'homenatjar a Mossèn Jacint Verdaguer bo i desitjant que a la muntanya santa sigui erigit ben aviat el monument en projecte, a profit del qual foren recollides unes cent cinquanta pessetes.

Centre Excursionista

= Dimarts dia 30 de juny proppassat, celebrà aquest «Centre» la junta general reglamentària amb assistència de bon nombre de socis. Foren exposades diverses idees amb vistes a la marxa ascendent de l'entitat, entre altres la creació d'una secció feminal que fou acollida amb entusiasme i d'una secció de cultura que s'encarregui d'una tasca intensa en pro de la cultura entre els socis de l'entitat. Adues proposicions les està estudiant la directiva, i segueixen per un camí que fa esperar llur plasmació en dos organismes plens de vitalitat.

En la mateixa junta fou elegida la nova junta que ha de portar l'exercici 1931-1932, que quedà constituïda de la manera següent: President, Josep Pujol; Vice-president, Pau Benazet; Tresorer, Magí Soler; Secretari, Joaquim Virélla; Vice-Secretari, Joan Conesa; Bibliotecari, Josep Elies, i Vocal, Josep Buxadera i Josep Franco.

= Pel proper setembre està concretada una excursió-visita nocturna a l'observatori Fabra, al Tibidabo. Hem trobat moltes facilitats per a efectuar aquesta visita en la persona del director de l'Observatori esmentat, senyor J. Comes i Solà seran molts els associats que voldran aprofitar aquesta sortida de remarcable valor cultural.

= Pel dia 19 del mes que cursa s'està organitzant una excursió-visita al Museu Bauguier, de Vilanova i Geltrú.

= I pels dies 25 i 26 del corrent mes, s'efectuarà una sortida de camping l'itinerari de la qual no està encara ben concretat.

Dr. Bonaventura Recasens

PSIQUIATRA

Psicofisiologia-Hiperestèsia-Monomania
Enfermetats nervioses
Còrcega, 382 Barcelona

Notícies Vàries

Ens plau avui continuar la llista de les famílies estiujeants.

Srs. Joan Ferratges, Andreu Blay, Ricard Julià, Magí Amell, Sra. Maria Vidaud Vda Llopart, Srs. Joan Martí, Antoni Acosta, Dr. Manuel Corachan, Josep Muñoz Torres, Manuel Tasis, Miquel Vidal Guardiola, Rafael Llopart Vidaud, Ramón Coll Rodés, Guillem Gottschalk, Antoni Pujol Vufal, Antoni Almirall Carbonell, Agustí Mestre Cros, Josep Robert Mestre, Josép Carbó, Enric Sabater B, Jacob de Paredes, Antoni Ostench, Teodor Bailac, Enric Suñer; Adolf Llopart Vidaud, Jaume de Semir, Manuel de Senillosa, Fco. de Peris Mencheta, Ricard Toyà, Joan Fabrè Planas, Bonaventura Blay, Màrius Fochs, Joaquim Gomis, Ignaci Balxir, Josep M.ª Reverter, Santiago Rigol, Manuel Teixidó, Just Oliveras, Sra. Josepa Vda de Robert Srs. Josep Galàn, Josep de Molino, Sra. Concepció Vidal Vda de Almirall, Srs. Manuel Moliner, Josep Vidal i Llop, Agustí Ferrer, Antoni Ibañez, Carles de Valdès, Antoni Santsalvador, Miquel Gorgas, Bartolomé Carbonell Mussons, Francesc Alvarez, Manuel Pando, Josep A. Gomis, Josep Soler, Carles Vidal Dimas, Joan Catasús, Esteve Torrens, Albert Pastells, Sra. Vda. de Claret, Josep Balaguer, Sadurní Huguet, N. Garcia, Martí i Martí, Bernard Ros, Andreu Ros, Moreno, Hospital, Lluís Montenegro, Kreer, Josep Bernils, Carles Maristany, Francesc Ferrer Josep M.ª Bassols, Jacint Lluch, M. Romeu Guimerà, Alfons Macaya, Dr. Celis i Ricard Roig.

Passen temporada a Viladrau En Josep Rovira i Rovira i En Jaume Sans Vilalta; a Ribes del Fresser, En Josep Soler Gili; i a Centelles, En Francesc Forcada.

Han arribat de Guantánamo en el transatlàntic Manuel Calvo, els compatriotes i amics En Santiago Andani i En N. Roca, senyora i llurs fills.

El nostre bon amic el jove Miquel Olivella i Teixidó, ha sofert una operació quirúrgica al coll, de la qual desitgem un bon resultat.

El diumenge a la tarda els elements catalans comarcals adherits al partit «Estat Català» del qual n'era cabdill en Macià, celebraren a l'Aneu «El Centaure» la segona Assemblea del partit, a l'objecte d'organitzar-se i activar un

campanya de propaganda per tot Catalunya. Es lamentaren que l'Avi, en els moments cabdals de fer triomfar els ideals radicalíssims per a constituir l'Estat Català amb totes les seves conseqüències els hagi abandonat per fundar Esquerra Catalana, que no és ben bé el que els havia predicat amb tan entusiasme. Lluny de descoratjar-se els de l'Estat Català per tal desengany, es proposen treballar més que mai per conquerir el seu triomf.

Butlletí del Prado

Es prega als tenedors de obligacions hipotecàries d'aquesta Societat que tinguin cupons vençuts, es serveixin el més aviat possible presentar-se a cobrar-los en els bancs Urquijo o Biscaia, en les sucursals de la nostra vila.

Sitges, 10 de Juliol de 1931.

La Junta.

=Aquesta tarda es projectarà en sessió de cinema la bonica pel·lícula sonora «Broadway Melody», de la qual en tenim referències falagueres.

A la nit es celebrarà una de les vetllades ballables que tan concorregudes es veuen en les festes d'estiu. Serà amenitzada per l'Orquestrina Mozart.

=Dimecres dia 15, represa de l'emocionant film «Cuatro de Infanteria».

=Divendres dia 17, altre sessió de cinema amb la projecció de «Rapsodia húngara».

=Dissabte, dia 18, la companyia del Teatre Romea posarà en escena l'obra de l'Avell Artís «La roda de la fortuna».

Religioses

FUNCIONS DE LA SETMANA

Dijous, festa de la Mare de Déu del Carme, A les 8 missa de Comunió general amb plàtica. A les 10 ofici. A les 7 de la tarda últim dia de Novena i imposició del Sant Escapulari. Des de les 12 del dimecres fins a les 12 de la nit del dijous els confreres del Carme podran guanyar el jubileu visitant l'altar de la Confraria.

Dissabte, a les 6 de la tarda Sabatina al Vinyet. A les 7, visita dels Congregants a Maria Immaculada.

S'imposa sobre tota altra beguda pel seu paladar exquisit i extremada puresa.

Exclusivament de suc de pi-nya americana.

Exent d'essències sintètiques i colorants.

TOMAS SOLE

Santiago Rusiñol, 2 Telèfon 112

NOTA: Tots els productes d'aquesta casa són elaborats amb aigua de Santa Oliva.

VALDESPINO JEREZ MACHARUÑO INOCENTE XEREQUINA
CONYAC F. L. B. SOLERA 1842

Joan Puig i Mestre

impressor

Santiago Rossinyol, 6

SITGES

L'industrial que vol viure al dia, ha d'encarregar els impressos a una impremta de gust modern. Ultra aquesta aventatge farà, també, positives economies.

Baluard de Sitges

SETMANARI

Subscripció: { A Sitges, trimestre ... 2 ptes.
A fora, semestre ... 4'50 ptes.
A Cuba, any ... 2 pesos or.

Anuncis a preus convencionals
Esqueles segons tarifa.

DISPONIBLE

Débiles tomad el acreditado
Elíxir Callol

que da Vida y Juventud Es { rápido científico agradable

RECADERO

Antonio Bielsa
SITGES - BARCELONA

Dos viajes diarios
en combinación con los recaderos de
MADRID y PARIS

Se reciben encargos en Barcelona:
Centro de Recaderos Valencia, 271,
Tel. 70087 y Claris, 66, Tel. 70456

En Sitges: Calle Angel Vidal, 1.
Rapidez y economía en los encargos.

Clínica Dental

de

Miguel Pujol

Médico Dentista

Extracciones sin dolor
Aparatos de todas clases

Visita todos los miércoles de 10 a 19.
Calle San Pedro n.º 4 SITGES

URALITA

URALITA

Agència Dipòsit per a la comarca:

Magatzems de J. Puig Benasach

Forn del Vidre, 5 Telèfon 147 - VILANOVA I GELTRU

Reb encàrrecs a Sitges En Jaumet Raventós

Sant Francesc, 3 (Estanc)

Philips - Radio

Aquesta marca és la que ha guanyat fins a la data en tots quants Concursos ha pres part

Philips - Radio

per la supremacia dels seus articles, és la primera marca mundial.

Vostè el pot adquirir amb dotze mesos de termini, ço és la màxima garantia que cap marca ofereix.

Tots els detalls que necessiti l'hi seran abastament donats per el seu representant en aquesta vila,

Ricard Gassó

Plaça Marqués de Montroig, 2

Camiseria i Corbateria

32, BOQUERIA, 32
BARCELONA

Gran assortit

CAMISES, CORBATES, BOCADORS
i tots els articles pertanyents al ram

La camiseria més econòmica
Especialtat en camises a mida

Casa en venta

Calle Mayor 34 :- Sitges

Pisos para alquilar

Calle Mayor, 26 :- Sitges

Razón: GAUDENCIO MIRABENT

Plaza Industria, 1, Teléfono 27 SITGES

